

Okruh popílkoviště a sny o špíně

Umbrtka

Mé sny jsou každonoční špína
Zavodněné ulice, bezbožná to víra
Trolejbusy v mlze ve snech často vidím
Otvírám své srdce je v něm černá hlíná

V ponurosti světa nočních ulic města
Kráčím schvácen v nitru do čtvrti Božkova
Podivné místo ukrývá se v lesích
Brána do budoucnosti, světa bez lidí

Morbivod a Strastinen - Umbrtkova legie
Při bouři za Božkovem na popílkoviště
Oblast kraje plná betonu a prachu
Tam povstávají v mysli vize představ a snů

Za doby působení Pána z Teplárny
Přes celé město proudil popel splavený
Teď překlenut je práh budoucnosti
O století vpřed jsme se vydali

Lidské pokolení bylo vlivem nesprávných činů
a myšlenek svrženo v úpadek až záhubu.
My jsme tupým lidem zastínili slunce, měsíc a hvězdy.
V našem průmyslově - industriálním ústavu byly postaveny staré stroje.
Napájeli jsme je naftou, zatímco jsme se krmili hovězím masem
(to nám dodávalo sílu na práci). Zabili jsme svět slunce,
barev a nových, nesprávných věcí. Dlouhé učení lidí
o věcech správných a špatných se po časo zdálo být marné.
Téměř nikdo se nechtěl dobrovolně vzdát slunečního světla.
Započali jsme tedy stavět naše veledílo.
Nad městy se zvedaly obrovské ocelové kryty.
Veškerá špína byla natlačena do duší i těl lidí.
Kdo byl správných myšlenek a strůjcem svých špínostrojů pán,
ten se s vůlí naší stotožnil. Kdo byl špatně,
byl zahuben betonem či železem. Inu, zbylo nás asi deset.

Stupidní civilizace upadla v beton
Jen pozůstatky domů nacházíme ve městech
Příroda za staletí plnou sílu nabrala
Nová velká zvířata chodí v našich lesích

Nikdo z nás dvou neví v jaké době jsme
Až vrátíme se z okruhu staneme ve městě
Krajina pokaždé jiná v době nejasné
Do časů černého kovu se za deště vracíme

Zase vidíme bezduchost slepých a tupých davů
Ještěže mé sny jsou plné trolejbusů
Věčný déšť nad Plzní z vrstvy betonových mraků
V oparu noční mlhy vidím konečnou tramvaje

Zase se otáčí tramvaj v šedivém městě
Kráčím po betonové cestě na přehu řeky
Úzká ulice, voda, tma stará tramvaj duní
Znovu ta konečná, jdu stejnou cestou

Atmosféra kanalizačních stok unáší mě i ve snu

Vchody kolem řek, je to Plzeň a není Plzeň
Stále stejné zajímavé mosty přes černá koryta
Křižovatka v dešti, trolejbus a starý dům

Vize pokračují, vcházíme do úzkého domu
Prach na rozpadlém schodišti leží už snad staletí
V té nejvyšší místosti je spousta starých skříní
Otevírám skříně a nemám slov, ve snu vidím špinu...

Pocity špinavé - popílkoviště
Pocity špinavé - vize trolejbusů
Pocity špinavé - voda a beton
Pocity špinavé - konečná tramvaje
Pocity špinavé - Umbrtka